

EBH2009. 2014.

A Forgalomba helyezési engedélyezési eljárásban hozott határozat felülvizsgálata iránt indított perben az építési engedély jogszerűségének vizsgálata nem kérhető [1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet 13. §, 15/2000. (XI. 16.) KöViM rendelet 21. §].

A Megyei Közlekedési Felügyelet 2004. december 14-én kelt határozatával építési engedélyt adott B. Nagyközség közigazgatási területén a B. Duna-parti kerékpárút építésére. Az építési engedély első fokon jogerőre emelkedett.

Az építető a megvalósult kerékpárúira 2006. február 28-án, csatolva a megvalósulási tervdokumentációt forgalomba helyezési engedélyt kért. Az elsőfokú hatóság a 2006. június 30-án kelt határozatával a Duna-parti kerékpárúira a forgalomba helyezési engedélyt megadta, mert a szakhatóságok a forgalomba helyezéshez kikötés nélkül hozzájárultak, a megvalósult létesítményt forgalombiztonsági szempontból megfelelőnek találta.

A felperesek fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd a 2006. augusztus 8-án kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperesek keresetet nyújtottak be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt. Az elsőfokú bíróság tényként rögzítette ítéletében, hogy a felperesek a megvalósult kerékpárúnál szomszédos ingatlan tulajdonosai, az ingatlanukat a kerékpárútnak a gépjárművek részére célforgalomban való közlekedést megengedő szakaszán közelíthetik meg gépjárművel. Az ingatlanon éttermet üzemeltetnek, az üzemeltetéshez szükséges szállítás a mellettük levő földúton történik. A felperesek keresetjogi joga a jogos érdekük alapján az ingatlanuk megközelíthetőségével és a balesetvédelemmel kapcsolatosan áll fenn.

Az elsőfokú bíróság felperesi indítványra szakértői bizonyítást folytatott le. A szakvélemény és annak kiegészítése, valamint a szakértő meghallgatása és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy a kerékpárút az építési engedély szerint épült meg, a forgalomba helyezési engedély megadásának akadálya nem volt. A szakhatóságok a forgalomba helyezéshez hozzájárultak, a szakhatósági állásfoglalásukat a helyszínen ismertében tették meg, ezért nincs jelentősége annak, hogy a helyszíni szemlejegyzőkönyvét az elsőfokú hatóság hivatalos helyiségében írták alá. Budakalász Önkormányzata a helyi építési szabályzat szerinti megvalósításról nyilatkozott. Az elsőfokú bíróság a szakértőnek célszerűségi szempontokra tekintettel tett megállapításait figyelmen kívül hagyta, mert a bíróság csak az engedélyezett építési terveknek megfelelő kivitelezést, létesítést vizsgálhatja, az építési engedélyt magát nem, és az út más nyomvonalon való megvalósíthatóságára vonatkozó célszerűségi szempontokat sem vehet figyelembe.

Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a kerékpárúton a biztonságos közlekedést a sebesség korlátozása és a kihelyezett betonoszlopok biztosítják. A kerékpárút egyes szakaszaira csak célforgalomban hajthatnak be gépjárművek. A kerékpárút „Duna-parti kerékpárút elnevezéssel” kapott építési engedélyt, ez a megnevezés azonban nem zárja ki, hogy erről az útról nyíló ingatlanok megközelítése érdekében az út egy-egy szakaszát célforgalommal gépjárművek is igénybe veheték. A gépjárműforgalom elől elzárt szakaszokon szükséges javítások

elvégezhetőségének kérdése a forgalomba helyezés szempontjából nem bír jelentőséggel. A határozat jogszerűségét nem érinti és ezért nem is vizsgálhatók az út karbantartása, a forgalom szabályozása körébe tartozó kérdések. A forgalomba helyezést engedélyező határozat az utak építésének, forgalomba helyezésének és megszüntetésének engedélyezéséről szóló 15/2000. (XI. 16.) KöViM rendelet (a továbbiakban: R.) 16. § (1) és (2) bekezdése alapján hirdetményi úton került közlésre, az elsőfokú hatóság a határozatát nem a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 78. § (6) bekezdésében előírt határidőre, hanem egy nappal rövidebb időre függesztette ki, azonban a határidő be nem tartása az ügy érdemében meghozott határozat jogszerűségére nem hatott ki, mert a felperesek a jogorvoslati jogukkal élhettek, fellebbezésüket a másodfokú hatóság elbírálta, így a kifüggesztés kapcsán elkövetett jogsértés a felperesek jogos érdekét nem sértette.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét alaptalannak ítélte és azt elutasította.

A jogerős ítélet ellen a felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérték a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetüknek helyt adó határozat hozatalát. Jogi képviselőjük által pontosított felülvizsgálati kérelmükben sérelmezték, hogy a helyszíni szemle jegyzőkönyve szerint helyszíni szemle tartására nem került sor, így az eljárás során megsértették a R. 20. § (3) bekezdését. Állították, hogy a kerékpárút nem az építési engedélynek megfelelően létesült, a perben kirendelt szakértő nem tekintette meg az építési engedély terveit, így a szakvéleménye csak a kiviteli terveknek való megfelelésére vonatkozhatott. Az elsőfokú bíróság ezért a R. 21. § (1) bekezdésébe ütközően állította meg, hogy a forgalomba helyezett út az építési engedély szerint valósult meg. A szakértő a szakvéleményében a kerékpárúttal kapcsolatosan azonban hiányosságokat is feltárt, ezek a megállapított műszaki hibák kihatnak az építési engedélyre is, mert a hibás műszaki megoldásokat ki kell javítani, ezért azok a forgalomba helyezés során is vizsgálandók. Az egyes szakaszokon az útpadka építésének hiánya, az út három métert el nem érő szélessége, a vízátervezés megoldatlansága, a gépjárművek célforgalomban való behajtásának megengedése a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 13. § (1) bekezdésébe, a helyi építési szabályzat 116. § (4) bekezdésébe, 115. § (3) bekezdésébe és az útügyi műszaki előírásba ütközik. Sérelmezték továbbá, hogy a szakértő a helyszíni szemlére az 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 181. § (2) bekezdésébe ütközően nem hívta meg őket. Az elsőfokú határozat hirdetményi közlésére a Ket. 78. § (6) bekezdésébe ütközően került sor, mert 1 nappal korábban vették le a hirdetményt, ezt a súlyos jogsértést a bíróság tévesen, az ügy érdemére ki nem ható jogszabálysértésként értékelte. Álláspontjuk szerint ez a jogsértés nem is orvosolható, abszolút hatályon kívül helyezési ok, ezért ez a súlyos eljárási szabálysértés önmagában a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezését indokolja. A felperesi képviselő a felülvizsgálati tárgyaláson további bizonyítékokat kívánt csatolni a megvalósult kerékpárúttal kapcsolatos jogsértések bizonyítására.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 272. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértések fennállását vizsgálja. A felülvizsgálati eljárás során a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján bizonyításnak helye nincs, így a felülvizsgálati tárgyaláson további bizonyítékok nem terjeszthetők elő, továbbá a felülvizsgálati kérelemhez csatolt, a jogerős ítélet hozatala után keletkezett újabb bizonyíték sem kerülhet vizsgálatra a törvény megengedő rendelkezése hiányában.

A felperesek a felülvizsgálati kérelmükben súlyos eljárási szabálysértésre hivatkoztak, amely - álláspontjuk szerint - abszolút hatályon kívül helyezési ok. A Pp. 339. § (1) bekezdése és a KK

31. számú állásfoglalás értelmében eljárási jogszabálysértés miatt csak akkor van helye hatályon kívül helyezésnek, ha az eljárási jogszabálysértés jelentős, a döntés érdemére is kihat, és a bírósági eljárásban nem orvosolható. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az elsőfokú határozat kifüggesztésére előírt határidő be nem tartása a Ket. 78. § (6) bekezdésébe ütközik, ez a jogszabálysértés azonban az ügy érdemére ki nem ható jogszabálysértés, mert ezzel összefüggésben a felperesek jogos érdeke nem szenvedett sérelmet, ügyféli jogait gyakorolhatták, jogorvoslati jogukat gyakorolhatták a közigazgatási eljárás során is. A felpereseknek az a hivatkozása, hogy ez a jogsértés a többi, mert nem indító érintett ingatlantulajdonos érdekére kihat, a jelen perben nem bír relevanciával, mert a bíróság az alperesi (és az elsőfokú) határozat törvényességét csak a keresetben állított jogszabálysértések tekintetében és csak a felperesek keresetőségi joga által meghatározott körben vizsgálhatja. A felperesek keresetőségi joga csak a saját személyüket érintő jogos érdek vonatkozásában áll fenn, más személyek nevében és érdekében nem léphetnek fel igényekkel.

A felperesek eljárási jogszabálysértésként hivatkoztak arra is, hogy a helyszíni szemléről a szakértőtől értesítést nem kaptak. Tény, hogy a felperesek a helyszíni szemléről nem kaptak értesítést, ez a jogsértés azonban az ügy érdemére nem hatott ki, mert a felperesek észrevételeiket utólag is megtehették, az észrevételeikre a szakvélemény kiegészítésre került, a bíróság a szakértőt meghallgatta, a szakértői megállapítások megtételéhez a tényállás tisztázott volt, ezért ez okból az ítélet hatályon kívül helyezése ugyancsak nem indokolt.

Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt arra, hogy a forgalomba helyezési engedély jogszerűségének vizsgálata nem terjedhet ki az építési engedély törvényességének vizsgálatára sem célszerűségi szempontokra, sem műszaki hiányosságokra hivatkozással. A forgalomba helyezési engedélyezési eljárás során az építési engedély által eldöntött nyomvonalon, eldöntött útszélességgel történt megvalósításnak és az út megvalósítására előírt feltételek, előírások betartásának a vizsgálata történik és amennyiben a megvalósult létesítmény a rendeltetésszerű használatra alkalmas, kielégíti a forgalombiztonsági követelményeket, akkor a forgalomba helyezési engedély kiadása a R. 21. § (1) bekezdése alapján nem tagadható meg. A hatóság az engedély megadásának feltételeit a R. 20. § (3) bekezdése alapján helyszíni szemlén ellenőrzi, szakhatóságok bevonásával. A hatóság a szakhatósági állásfoglalásokhoz a Ket. 44. § (2) bekezdése alapján kötve van. A perbeli esetben a számos, szükséges szakhatóság hozzájárult a forgalomba helyezéshez, a nyilatkozatukat a helyszín ismeretében tették meg, így nincs jelentősége annak, hogy a helyszín szemle keretében megtekintésre került-e.

Az építető - a R. 20. § (5) bekezdés a)-b) pontjai alapján - az elkészült út tényleges állapotát feltüntető megvalósulási tervet csatolt a felelős műszaki vezetőnek a jóváhagyott tervek szerinti megvalósulásra tett nyilatkozatával, továbbá azt az építetői nyilatkozatát, hogy az építmény az építési engedélynek megfelelően valósult meg. A felpereseknek azt az állítását, hogy a megépült út nem az építési engedély szerint valósult meg, az igazságügyi szakértői vélemény nem támasztotta alá.

Az út szélessége vonatkozásában az építési engedély döntött, annak vizsgálata csak arra szorítkozhat, hogy az engedély szerint történt-e a megvalósulás, így a HÉSZ hivatkozott rendelkezései megsértésre nem kerülhettek. Az Útügyi Műszaki Leírás csak ajánlás, a szakértő megállapítása szerint (26. szakvélemény kiegészítés ötödik oldal 2. pontja) „az abban foglaltaknak megfelel a megvalósulás”.

Az építési engedélyben szereplő kerékpárút megjelölés nem zárja ki, hogy egyes útszakaszokat célforgalomban gépjárművek is igénybe vegyék. A KRESZ 13. § (1) bekezdésének megfelelő közlekedést a közlekedési táblák biztosítják, ahogy a célforgalomban történő behajtást is. Az a kifogás, hogy egy adott szakaszon a gépjárművek és kerékpárok egyidejű közlekedése

balesetveszélyes, nem jelenti a forgalomba helyezés jogszerűtlenségét. Az úton történő közlekedés balesetveszélyességének elkerülését, megelőzését a sebességkorlátozás előírása biztosítja. A forgalomszabályozás körébe tartozó egyéb kifogások a forgalomba helyezéstől független, azt nem érintő kérdések.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet - amely a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg -, a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. (Legf. Bír. Kfv. II. 37.230/2008.)

(Megjelent: Legfelsőbb Bíróság Határozatainak Hivatalos Gyűjteménye 2009/1.)